ОСТАННІ НОВИНИ
17:25 «Закупівля автобусів для Вінниці стане нашою виграною у росії битвою», — польський волонтер Томаш Ссак Сікора
17:15 Чи повернуться в Україну графіки відключень світла: три сценарії на літо
17:05 Як швидко вивести жир з одягу: п'ять перевірених засобів, що рятують речі
16:42 Дрони рознесли «Таманьнафтогаз»: знищено резервуари з паливом та ППО росії
16:40 Без покарань і бюрократії: як військовим із СЗЧ повернутися до війська через «Армія+»
16:24 Дефіцит та зростання цін: що відбувається в росії з пальним
16:15 Відрізані від світу, виїхати неможливо: в Олешках залишилися діти, окупанти

25 РОКІВ ПОТОМУ

«Як жити без синочка?» — заливався слізьми на поминках п'яний батько, приховавши, що дитина... жива

6:52 — 28 березня 2021

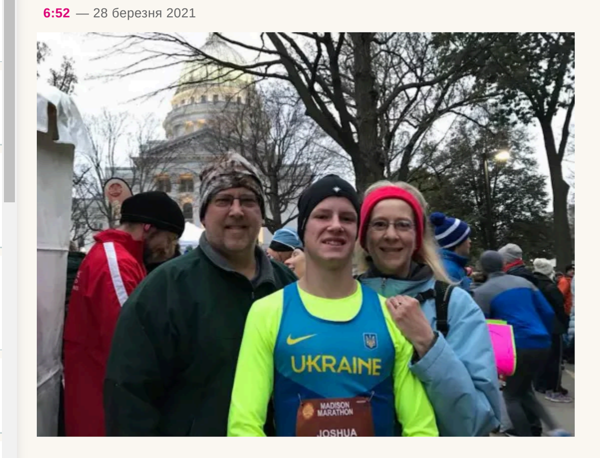

Лариса КРУПІНА, «ФАКТИ»

Через рік «ФАКТИ» відзначать 25-річчя газети. За цей час на сторінках нашого видання публікувалося безліч історій — про долі людей і про надзвичайні і навіть парадоксальні ситуації, в яких вони опинилися. І ось тепер в «ФАКТАХ» в рубриці «25 років потому» ми розповідаємо читачам, як склалося життя героїв публікацій, що їм запам'яталися.

… «Царство небесне моєму синочкові!» — плакав Петро. Він уже дев'ятий день поспіль безпробудно пив. На поминальному столі на газетці була нарізана нехитра закусь: сало, солоні огірки, ковбаса. Друзі співчутливо зітхали, перекидаючи чарку за чаркою. «А як пацана-то назвали?» — запитав один з приятелів. «Серьогою … Як жити-то тепер будемо без синочка?» — «А поховали де?» — «Та вони в пологовому будинку сказали, що самі й поховають. Так і не побачив його», — журився, не моргнувши оком, невтішний батько, прекрасно знаючи, що… дитина жива.

«Він такий милий. Але такий хворий…»

— Так, влаштував він тоді спектакль з поминками… — зітхала **мешканка Луганська Лариса Скороход.** *— Сам же мене і змусив віддати сина!*

Перша її дитина померла на другий день після пологів. 19-річна мати ледве це пережила. Через два роки завагітніла знову. Цивільний чоловік заявив: *«А моя мама сказала: «Може, вона цю дитину нагуляла?»* Сина Женю Лариса вже народжувала і виховувала сама. Працювала на тарному складі, потім — реалізатором на ринку. Вийшла заміж. Але другий чоловік, Петро, першокласний зварювальник, почав випивати. Та так, що вона, незважаючи на нову вагітність, втікла з сином на найману квартиру.

— Після чергового з'ясування стосунків з Петром я перенервувала. Почалися передчасні пологи. Лікарів попросила: «Робіть все, але щоб дитина була жива!..» Правда, народженню другого сина ніхто не зрадів, — згадувала жінка.

Це був 1998 рік. Безробіття. Інфляція. Свого житла у Лариси не було. Поки вона лежала 27 днів після кесарева, її мати, яка невзлюбила зятя за п'янки, прислала записку: *«Якщо хочеш, щоб ми з тобою спілкувалися, залишай дитину в пологовому будинку. Забирати його, щоб воно померло з тобою від голоду? Ти хоча б одну дитину підніми!»* Родичі чоловіка насідали не менш: *«Залишай хлопця в пологовому будинку!»* Чоловік зовсім добив: *«У мене немає грошей навіть тобі на ліки. Якщо відмовишся від дитини, буду допомагати. Якщо ні — кину»*.

Щоб не робити вибір між двома дітьми, Лариса вирішила… померти. Перестала їсти, пила тільки воду і кефір, поки до неї, змарнілої і знесиленої, не пропустили семирічного сина Женю. *«Мамочко, не вмирай! Мені без тебе дуже погано»,* — став просити старший син. І вона зрозуміла, що цього не кине. Кине молодшого, щоб вижив старший.

Повернулася з пологового будинку. Дізнавшись, що Петро молодшого вже і «поховав», і поминки справив, нічого нікому пояснювати не стала. Намагалася про молодшого не думати. Забути. Зате тепер вистачить на старшого, втішала себе вона.

…Одного разу в будинок дитини Лотіково (Луганська область), де жив трирічний Сергійко, приїхали усиновителі з Америки Джефф і Камілла.

— Малюк в той час не ходив, не говорив, був млявим, — згадував **Георгій Фортуньєв, довірена особа прийомних батьків Сергія.** *— У той час як всі діти бігали по майданчику, він сидів, байдуже опустивши голову. «Це наш!»* — *розхвилювався Джефф. «Ти впевнений? Він такий милий. Але такий хворий… У нас вистачить сил його вилікувати?» — засумнівалася дружина Камілла. І тут малюк підняв голівку, боязко і з якоюсь відчайдушною надією глянув на Каміллу. І вона так засміхалася. І я все зрозумів: ця мила жінка відразу ж прийняла його в своє серце! В Америку малюк відлітав вже з новим ім'ям: Джошуа Натан. Джошуа означало Господь — Спаситель, а Натан — дар Господа.*

— Після приїзду, як розповідали батьки, мені влаштували «дитячий душ для новонародженого», — каже **23-річний Джошуа,** з яким я зв'язалася по скайпу. *— В Америці, за традицією, такий «душ» влаштовують для новонароджених або прийомних дітей, якого б віку вони не були. Це вечірка, на якій збираються всі родичі, дарують одяг, іграшки.*

Я швидко забув свій дитбудинок. Правда, кілька разів, коли був маленьким хлопчиком, згадував, що в ньому були відкриті двері в мою кімнату і що мені завжди було холодно… Зате наш перший сімейний будинок був таким теплим і затишним! Він знаходився в місті Боскобел, штат Вісконсін. Це був великий заміський будинок з шістьма спальнями. У мене була своя спальня з купою плюшевих ведмедиків. Ще була величезна ігрова кімната з безліччю іграшок. Оскільки моя мама керувала дитячим садом на дому, були й інші діти, які приходили пограти, тому я пам'ятаю, що наш будинок завжди був наповнений шумом і веселощами.

У батьків була собака породи бігль Еббі, і ми з нею стали кращими друзями. Наш будинок знаходився на тихій дорозі, і у нас був гарний двір з городом, гойдалками і безліччю іграшок. У наших сусідів були корови і коні, і ми ходили гуляти, віталися з сусідами і дивилися на тварин. Там завжди було чим зайнятися.

Але незабаром Джошуа занудьгував. І став мріяти про брата і сестру. Коли йому виповнилося 10 років, в травні 2008 року, батьки привезли з Росії трьох сестер і брата у віці трьох, чотирьох, шести і семи років.

Щоб Джошуа не було нудно, батьки привезли йому з Росії трьох сестер і брата

— Мої батьки були дуже щасливі, — говорить Джошуа. *— Я теж. Я став їм справжнім старшим братом.*

«Я б свого ніколи не віддала»

— Всі ці роки я думала: «А раптом мати Сергія-Джошуа страждає? Сидить на паперті і просить милостиню? Але ж ми можемо розшукати її в Україні. І розповісти, який чудовий у неї росте син. Вірніше, у нас», — згадує **Камілла**.

Вона попросила Георгія Фортуньєва розшукати Ларису.

— І я її знайшов, — розповідає Георгій. *— Побачив щиру і кілька інфантильну жінку, яка з усіх сил намагалася вижити. Вона змінювала професії, намагаючись знайти хороший заробіток, щоб дати освіту старшому синові. Її син пішов у вечірню школу, влаштувався на роботу… Дізнавшись, що молодший син, якому вже дев'ять років, хоче з нею зустрітися, Лариса зраділа.*

— Прилетівши в Україну, ми сіли на поїзд з Києва до Луганська, — продовжує Джошуа. *— Мама Лариса чекала нас на вокзалі. Ми з батьками вийшли з поїзда, обнялися, і я сказав: «Привіт, мама. Я люблю тебе!» І вона відповіла: «Я люблю тебе, Джошуа!» Ми побували у неї вдома, подивилися сімейні фотоальбоми, побачили фотографії моїх українських бабусь і дідусів і родичів, пограли з братом Женею. Це був особливий день.*

ФАКТЫ | $ 27.83 / 28.04 | Киев: +9 °C | VOVGORA | АРХИВ

«Я казнила себя все эти годы, оставив Сережу в роддоме. Но теперь не жалею о своем решении»

0:00 — 4 июня 2008

Знаменитый футболист Давор Шукер расстался со жгучей экс-«Мисс Хорватия»
Мудрый командир и патриот: ВСУ назвали имя подполковника, погибшего 26 марта на Донбассе
Фигурант «дела о ЧВК» Шевченко: «У меня огромное количество очень богатых и очень влиятельных врагов»
«Просто орет дурняком»: Соседов жестко раскритиковал представительницу России на «Евровидении»
«Человек-бекон»: Jerry Heil «сгорела» на пляже в Эмиратах
«Я жил на две семьи»: актер Лаленков

Заболели: Выздоровели: Умерли:
Статистика заболеваемости и смертности
Контакт-центр Минздрава 0 800 60 20

ПОПУЛЯРНОЕ

Про долю Джошуа і його брата «ФАКТИ» вперше розповіли 4 червня 2008 року

Незабаром Камілла написала з Америки: *«Дорога Ларисо! Я хочу, щоб ти знала, що я плакала разом з тобою над твоїм вимушеним рішенням залишити хлопчика десять років тому. Хочу, щоб ти знала про мою повагу до твого трагічного рішення. Я сподіваюся, що, побачивши Джошуа, ти не будеш більше страждати, навіть глибоко переживаючи те, що трапилося. Тому що ти стала частиною дива, про яке я так сильно молилася.*

Важко описати словами відчуття усиновительки такої дитини — це особливий привілей. Моє серце тріпоче від радості, що Джошуа мій син. Я хочу, щоб ти знала, яка ласкава і любляча ця дитина. Господь не дав мені народити, але дав мені такого, краще якого я не могла собі навіть уявити.

Хай не буде і дня, коли ти б не змогла пройти з високо піднятою головою, думаючи про прийняте тобою рішення. Твоя жертва в повній мірі винагороджена благодаттю. Ти зробила нас такими щасливими! Твій вибір зробив щасливими багато сімей. Слідом за нами 13 сімей з нашого містечка прийняли рішення усиновити дітей з України. Тринадцять! Як багато. Дякую, дякую, дякую!"

Читаючи цей лист, Лариса відчувала: вона прощена. Це ж чудово, коли жахлива зрада волею випадку втрачає свої ганебні риси і стає благом і щастям для когось. Всевишній так все влаштував, що тепер у неї не було ні сорому, ні болю, ні туги. Можна ходити «з високо піднятою головою», як писала Камілла. Ось тільки сусіди, дізнавшись про історію Лариси з газет і телесюжетів, ні-ні, та й кololи докорами: *«Як ти могла? За скільки ти продала свою дитину?» «Я б свого ніколи не віддала … Розірвись, але тягни!»*

«Ніяких ревнощів не було»

Лариса захопилася космоенергетикою, закінчила курси універсальної магії, навчилася робити масажі. Вийшла заміж за колишнього шахтаря. В останній раз вони з 15-річним Джошуа бачилися в 2013 році, зустрівшись на телепрограмі «Стосується кожного».

Через багато років Джошуа приїхав до Луганська, щоб зустрітися з рідною мамою Ларисою і старшим братом Женею (в центрі довірена особа усиновителів Георгій Фортуна)

Потім поїхали до Луганська, де Джошуа хотів побачити рідного батька. Джефф напередодні надіслав чоловікові листа, де розповів, який Джошуа турботливий і розумний хлопчик.

«Завдяки вам, Петро, у мене з'явилася можливість набути досвіду батьківства, і я вдячний вам за це назавжди. Я хотів би зустрітися з вами персонально, потиснути вам руку і подякувати за подарунок, який ви зробили світу…» - написав Джефф. Але, коли Джошуа з прийомними батьками прибули до Луганська, Петро лежав удома п'яний, з розбитим в бійці обличчям. Проспавшись, він так і не наважився зустрітися з кинутим сином. А через кілька років помер, так його жодного разу і не побачивши.

— Тоді, в Луганську, ми довго розмовляли на платформі, поки не прийшов час сісти в наше купе, — згадує Джошуа. *— Всі ми плакали. Я пам'ятаю, як поклав руку на внутрішню частину вікна, а моя біологічна мама поклала руку на зовнішню сторону вікна, прикриваючи мою. Це був важкий момент. Мій розум питав: «Чи побачу я її коли-небудь знову? При всій політичній напруженості в Україні в той час я задавався питанням, чи буде вона в порядку. Поїзд рушив, і я бачив її востаннє. Моє серце розривалося…*

— Як же ти їх розподілив в своєму серці? Двох мам… Таких різних.

— Я буду вічно вдячний своїй біологічній мамі Ларисі за те, що вона подарувала мені життя. За те, що своїм важким рішенням дала мені шанс приїхати в Америку і мати батьків, братів і сестер, які у мене є зараз. І я вічно вдячний мамі Каміллі і татові Джеффу за те, що усиновили мене. І повністю змінили хід мого життя.

І ще я радий, що мама Камілла дала знати мамі Ларисі, що дитина, від якої вона відмовилася, щаслива, здорова і любима. Крім того, для мене було важливо знати своє коріння і краще розуміти свою історію. Я українець. І цим пишаюся. Я займався кросом, легкою атлетикою, футболом. У 2017 році, коли пробіг свій перший марафон (24,6 милі) за 3 години 54 хвилини, я вирішив вшановувати України і надів спортивну форму України.

Джошуа з Джеффом і Каміллою - прийомними батьками, стали йому по-справжньому рідними

— І що, твоя мама ніколи не ревнувала до мами Ларисі?

— Ніяких ревнощів не було. Всі ми були сім'єю. Обидві мами, хоча і були далеко одна від одної, були об'єднані в одному — любити мене… Це так чудово!

Женя відсидів два роки у в'язниці

Сьогодні 23-річний Джошуа вчиться в бакалавраті неповний робочий день, так що може підробляти трейдером, щоб оплачувати власну освіту. Крім того, він працює помічником тренера-волонтера з бігу в своєму шкільному окрузі. Серце прекрасного рудоволосого юнака вільне.

— Я ще не закохався, але я молюся, щоб Бог готував для мене особливу жінку в найближчому майбутньому, — говорить Джошуа.

Усиновлені брати і сестри з Росії теж ростуть у теплі й любові. Анніке 19 років, вона навчається на другому курсі коледжу, Джеймсу — 18, і він на першому курсі коледжу, Тетяні — 16, вона вчиться в неповній середній школі, а Раїсі — 15, вона навчається у другому класі середньої школи.

Всі діти в цій сім'ї ростуть в теплі і любові

Папа Джошуа Джефф працює у великій міжнародній медичній технологічній компанії, замовляє медичне обладнання для лікарень і клінік. Мама Камілла вже тридцять років займається денним доглядом за дітьми молодшого віку на дому: від немовлят до п'яти років.

А старший Ларисин син Женя, якому вона принесла в жертву молодшого, вважаючи, що це допоможе їм з сином вижити, виріс *«ерудованим, з хорошими душевними якостями»*. Правда, після школи потрапив у в'язницю на два роки. «*Після мого заміжжя він залишився один у двокімнатній квартирі, часто водив туди друзів, які курили „травку“, і сина взяли мало не як власника наркоманського притону»*, — розповідала" ФАКТАМ «Лариса. Після в'язниці Женя працював обліковцем на складі.

Коли на Донбасі почалася війна, Лариса і її чоловік-шахтар пенсіонер Микола переїхали в Удмуртію, в Іжевськ. На своїх сторінках в соцмережах 58-річний Микола постить російські фейки, лає Україну і «Правий сектор» і вважає, що радянський журнал «Крокодил» давав правильне уявлення про політику США. 53-річна Лариса хвалиться новеньким російським паспортом, фотографується у військовій формі і, співчуваючи пасажирам і екіпажу літака Ту-154, який розбився, коли летів до Сирії 25 грудня 2016 року, вигукує: *«Ми всі разом полюбили Сирію!»*

Всі спроби дізнатися про долю старшого брата Джошуа Жені, який підтримав політику окупаційної влади і залишився в ОРДЛО, марні. На це питання мати відповідати не хоче…

Раніше «ФАКТИ» розповідали, як склалася доля іншого героя, вихованця дитбудинку Діми Бражко, який переніс в Україні смертельну хворобу і був усиновлений подружньою парою з США .

> ***Читайте також:** «Дізнавшись історію цієї дівчинки, плакав навіть суддя»: 10-річна українка здобула нову сім'ю в США*

Читайте нас у Facebook

7691

Побачили помилку? Виділіть її та натисніть CTRL+Enter

До змісту спецтеми

Друкована версія | Лист редакторові | Поскаржитися

Поділитися 0 | Поділитися | Твітнути

ЗАРАЗ ЧИТАЮТЬ
Українська балістика на підході: коли можливі удари по москві
«Закупівля автобусів для Вінниці стане нашою виграною у росії битвою», — польський волонтер Томаш Ссак Сікора
Овнам — «Блазень» і трохи спонтанності, Левам — «Сонце» та приємні враження: Таро-прогноз на 13 червня
Вівсянка чи яйця: експерти назвали найкращий сніданок для здоров'я

Новини партнерів

ПОПУЛЯРНЕ
1 Батько лишив Грушевському стільки грошей, що той побудував шестиповерховий будинок і училище: вийшла книга про українську інтелігенцію початку ХХ століття — 30 травня 2026 12:24
2 «Мене називають стервою»: суддя, яка працювала на фсб, отримала 15 років ув'язнення за держзраду в умовах воєнного часу — 6 червня 2026 16:50
3 «Наше завдання — померти у вертикальному положенні й без памперса»: 70-річний інструктор ЛФК про боротьбу з поганою генетикою та грижами — 7 червня 2026 12:25
4 Вбивця мав з собою два зображення Петлюри, але спитав: «Ви Петлюра?» — і після ствердної відповіді почав стріляти: 100 років тому загинув лідер УНР — 25 травня 2026 12:25
5 «Ми заходили на позиції, які знищувалися в нуль»: зірка «Ти — космос» Володимир Кравчук про роки на фронті — 28 травня 2026 12:24
* Рейтинг формується за останні 7 днів

Погода 13.06.26, вдень | sinoptik | Київ | +20° | вологість: 48% тиск: 745 мм | вітер: 4 м/с, Північно-західний | Погода на 10 днів від sinoptik.ua

БІЛЬШЕ У РОЗДІЛІ
«Жартую, що у мене все, як у людей. І шлюб, і діти, і розлучення»: інтерв'ю з багаторазовою призеркою Паралімпійських ігор Світланою Трифоновою — 29 січня 2022 06:20
«Мені сказали: зайвих дітей треба видалити. Двох. А краще трьох», — попри поради лікарів, подружжя з Прикарпаття зважилось народити четверню — 19 вересня 2021 06:15
Мене називали гуманоїдом, — українська топмодель з фантастично великими очима Маша Тельна розповіла про пережите — 27 серпня 2021 14:24
«Як ти живеш у світі скелетів з нутрощами?»: Вікторія Чабаненко, яка бачить людину наскрізь, розповіла про роботу діагностом — 15 серпня 2021 06:20
«Після того як отримала новий ніс, мене тільки й запитували: «Ну шо, мужик є?» — 4 липня 2021 14:21

Мапа сайту
Новини | Україна | Політика | Гроші | Події | Світ | Пряма лінія | Блоги | Спорт | Футбол | Культура | Шоу-бізнес | Фігура дня | Суспільство | Стиль життя | Книга рецептів | Люди та звірі | Життєві історії | 25 років потому | Історія сучасності | Наука та технології | Клуб споживачів | Запитайте у Фактів | Іменинники дня | Гороскоп | Курс валют | ФотоФакти | Погода

Реклама | Передплата | Контакти | Привітання і співчуття | Правила користування сайтом fakty.ua

© 1997—2026 «Факти та коментарі®»
Усі права на матеріали сайту охороняються у відповідності до законодавства України.
Матеріали під рубриками «На правах реклами», «Реклама», а також позначені символом публікуються у якості реклами та мають інформаційно-комерційний характер.